



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 13 grudnia 2013 r.

Poz. 3442

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.489.2013 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 11 grudnia 2013 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013, poz. 594 z późn. zm.), stwierdzam nieważność § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały **Nr XLI/321/2013 Rady Miejskiej w Tolkmicku z dnia 28 listopada 2013 r.**, w sprawie wymagań, jakie powinien spełnić przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości płynnych na terenie Gminy Tolkmicko.

Uzasadnienie:

Rada Miejska w Tolkmicku powołując się na art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie. Przedmiotem uchwały jest ustalenie wymagań, jakie powinien spełnić przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości płynnych.

W ocenie organu nadzoru zapis wskazany w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia, w sposób istotny narusza obowiązujące przepisy prawa.

Stosownie do art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, wymagania, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 - opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, uwzględniając opis wyposażenia technicznego niezbędnego do realizacji zadań.

Zakres powyższych wymagań doprecyzowuje obowiązujące rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 marca 2012 r., w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych (Dz. U. Nr 299), dotyczących:

- 1) opisu wyposażenia technicznego zawierającego wymagania odnośnie do:
 - a) pojazdów asenizacyjnych przeznaczonych do świadczenia usług,
 - b) bazy transportowej,
- 2) zabiegów sanitarnych i porządkowych związanych ze świadczonymi usługami,
- 3) miejsc przekazywania nieczystości ciekłych

Wymagania te winny, jak wynika z treści przepisu, zostać określone w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz zapewniający należyłą ochronę zdrowia i życia ludzi oraz środowiska.

Powołane przepisy, stanowią podstawę do wydania aktu, określającego w sposób władczy szczegółowe kryteria, jakie muszą spełnić przedsiębiorcy, aby uzyskać zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. Określone przez Radę Miejską

wymagania są jednym z elementów stanowiących podstawę wydania decyzji w indywidualnej sprawie - zezwolenia. Dokonując zatem przedmiotowej regulacji Rada winna w szczególności sposób przestrzegać granic upoważnienia na podstawie, którego działa.

W § 2 ust. 1 pkt 4 uchwały Rada, określając wymogi, jakie musi spełnić przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżnienia zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości płynnych, postanowiła, iż przedsiębiorca ten powinien prowadzić działalność w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie miejsc odbioru i trasy przewozu nieczystości płynnych.

Regulacja zawarta w kwestionowanym zapisie została wprowadzona z przekroczeniem kompetencji, wynikającej z wyżej powołanego art. 7 ust. 3a ustawy. Dotyczy ona wymogu prowadzenia samej już działalności, nie określa natomiast warunków, jakie winien spełnić przedsiębiorca ubiegający się o zezwolenie, nie odnosi się do warunków, o których mowa w powołanym art. 7 ust. 3a ustawy, dotyczy bowiem sposobu wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

To powoduje, iż postanowienie to narusza prawo i konieczne jest jego wyeliminowanie z obrotu prawnego.

Należy również w tym miejscu wskazać na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 15 września 2010 r., sygn. akt: II SA/Gl 355/10, który stwierdził, iż: „Obowiązki, jakie przedsiębiorca winien spełniać przy wykonywaniu usług objętych zezwoleniem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach określa na podstawie obowiązujących przepisów prawa organ wykonawczy gminy w zezwoleniu. Określenie tych obowiązków przez radę gminy w uchwale, o której mowa w art. 7 ust. 3a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi zatem przekroczenie jej ustawowych kompetencji, a tym samym czyni uchwałę w tej części sprzeczną z prawem.”

Mając na uwadze to, iż kwestionowany zapis uchwały dotyczy wykonywania już samej działalności przez podmiot, który uzyskał zezwolenie, a nie ubiegania się o jego uzyskanie, zaistniała zatem konieczność stwierdzenia jego nieważności.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Jan Maścianica
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski